

תיאטרון
בית ליסין
הבניינים

אקוורום

מאת פיטר שאפר

אגודת ידידי הליסון
בית ליסון
רבי ישראלי

אגודת ידידי תיאטרון בית ליסון

FRIENDS OF BEIT LESSIN THEATRE

מייסדת ויו"ר אגודת הידידים:
גי ברנדס

מקימה ומנהלת אגודת הידידים:
פארה חודרוב

מרכזת אגודת הידידים:
מיכל ספיר

מייסדים

פלטניה (10,000 ש"ח מימלה)

עודא קובי
ארתור קלרה
ארלוף עדי ועד אמיתי
בן-מי ברכה רועי
ברנו בני רעמי
ברנדס בני חנינא
בביאל עדנה ארנן
בלומן סאלי ועד אמיר
ג'ילי דר אלישבע ובנימין ד"ר

דן דורה ונעמי
חנה זהבה ורחמי
הרביץ דליה ואיזק
יסמין ברורה ודודי
זהר ניל ואלי

חודרוב פארה ועופר
חסם חודת
חורליף ענת וד"ר שמואל
קוטסלי דר' ענתה
מינן ספיר
טוב טוב ומי
פליס ישראל ד"ר
פרופסור סוזן
קלר וחי באבאדור
רחמי רון
קן מרק ריף לחיט
קתן אורנית ואיזק
ריי אורנה ואבי
שרט-אנשטיין ישראלה ואנשטיין אבי
שקד שנתה ויעשה
תרומה בעילום שם

אבוך-בריי בחורה ודר אברהם ברוך
אופיר דר' ספיה באינעס
איתמר רות
אלאנה שרי
אלון גליה
אליז-גור מלכה ויבול
אמיר דנה ושרון
אנבל עזר אודי
אריאז אודט
ברט מרשה וגו'
בוקסמן גורית ועינים
בוקסמן שרון ואלדר
בירן נינה זוגי
בירבוים נטלי זבוקיה
בנימין הורוית ויחזקאל
ברנר אביבה וגלי
ברקת אליה ואיל
ברקת אורנה ואיל
ברקת מיקי ושיקיה
גאן בני גלי
גולדמן דר' רחל ופרופ' בולק
גורנין יפעת
גטל רות
גלאנץ טיה
גלברד ברכה ועקיב
גליקסמן דליה ויוסף
גרוד דר' צביה ופרופ' יוסף
גרינבוים דר' אילי
גרינברג יפית
גדבתי מירי ואהרן
גריב פרופ' אסי
גרומן גילה ואבי
קרק משפחת צבי ועפרה מיתר
הלמן חנה ורגי
רוה תמי יהודה
רוח (פקח'ן)
רפפורט עירית
שרח זהבה אריה
שטיינר דר' יוספה
שטרואלרית-בת-שבזי
שי הדסה ומאיר
שרון מיקה
תאומים אדית וסטריכליביץ משה
תאומים עירית ומשה
תגה רחל ומרקן
9 תחומות בעילום שם

אגודת ידידי תיאטרון בית ליסון
נסדה באפריל 2006
לפרטים ולהצטרפות:
טל. 03-7255338 - 03

מנהלת התיאטרון:
צפיר פירס

מנהל אדמיניסטרטיבי:
צבי ירון

חשב התיאטרון:
יוסי גורודנסקי

מזווי בית:
הלל מילספוטנס

דרימטורג התיאטרון:
אבישי מילשטיין

מנהלה

מכירת התיאטרון: תלמה גנור
מנהל שיווק: מיכה יוסמברגר
מנהל שיווק חוגי: יאלה הרט-ל
מנהלת חוגי מכירות:
עירית סחוביץ

שירת קורטה, הילה כהן פלקון
מנהלת מחלקת תוכנית: ניצה שכנר
מנהלת מח' מומים: לילך פוחט
מחלקת מומים:
דבורה מומי, יהודית רוקבן
דבורה ויסלי צבורי, זיה סידון
מנהלת מח' מילך גלעד
עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:
רוי חיים

מנהלת השבועות הראשית:
תלמה סמרג

חשבת שכר: ברכה שוטרן
מנהלת החשבונות:
זוה פורמן, טלי חובב, מירב כהן
פנתר הצביה: טל שני-יוסמברגר
מנהל מח' שיווק סלפונים:
דובל צולני, אילן לוי, יעקב חנומי
מנהל שרות לקוחות:
גב' כלינית אבשי אסור,
גב' ששמי יפעת, גלעם שרה,
זיזל אורן, רותי, חרמי אליס,
יקיף גיל, שירה לי, מרגלית שילי,
מירית יעלה, מרגלית שילי,
סרבוז סריה, ארנה בת-איל,
קורמקא אילונה, שושני יואב
שילה מירי, שני בנית
מרכזת: דבורה אהרון
ארכיון: שי מרקוס
אחזקת בניין ונסחג:
משה בנץ, גול' מיי, איווק סלמי*
אחראי סדרנים: שלמה דודוב

חברי ההנהלה והיצרניות:
עמי ברעם - יו"ר
עון אברהמי
פרופ' נב אחיסוב
איל אורז
תנאל גלעדי
רמי בן-גל
רית דום-פידל
אורית ויס
שלום הבושט
אביגוד לוי
אריה מנדל
אריאל קפון

יפעת משפטיה:
עד' אורנה לין
רחא שחובן:
צבי רודי

צוות טכני

מנהל טכני: ישעיהו ביבלש
מנהל במה ראשי: אלברט בנדר
מנהל מכה: מלי אילרוב
חאלד נבארין, ברוך זיורה,
דניאל חסן, יוסף מרקן,
אברנס תנאל, ליאור סאלם
סטטיסלב סוסניק, רחום ר'
עובד במה: זו אורפ, יוסי טיב, דניאל ברק,
מיהוד גורח, אלון לויף,
יוסאף אסלאר, יואל קריספיל
מנהל מח' התארה: ראובן וולנר
חארוויס: שקי אבו-חצירה,
צפיר ידן, ניסים דלדריה,
שאול בהן, ספרדון מתאקיר,
שמאל אול, טספונב,
דודל צולני, אילי עובדיה,
מנהל מח' הנהלה: בירא הרמן
הנהלת מח' הכנייה: אבשי אסור,
תמר אליהר, רחל גליצבלוא,
עופר ברון, יורי שחוביץ,
מאט בן חנו, ליאור דלמן,
מנהל מח' הכנייה:
איל לנדסמן
יעיב שער התכניה:
אחי קלדרון
נוטלסטודיו
אמיתות בשירות -
הסעת אמנים

הפקה

מנהלת הפקות:
אזה סמקין
מנהל הצגה ראשי:
אילן פסילוק
מנהל הצגות:
אזה ספיר
אורנה דויטש
רונית לויף
שרון שפיפא
רלי קיפאל
אסנת נבאי
אלינור מי

הלצגה זו

עדות במאי:
ענת נתון-ספון
מנהלת הצגה:
אסנת נבאי
מנהל במה:
אלברט בנדר
מלבישה:
נצח אלמסי
אפליתי:
מרינה זורילוב
גירא הרמן
סוס סוסניבקר
תאורה:
צפיר ידן
ביצוע תאורה:
דודי בית הכנייה:
הפקה וערכת תכניה:
מיכל גלעד
צילומים והכניה:
איל לנדסמן
יעיב שער התכניה:
אחי קלדרון
נוטלסטודיו
אמיתות בשירות -
הסעת אמנים

שחקני התיאטרון
לעונת 9-2008
(לפי סדר א-ב)

ליטר אברגיל
טויסי אברנסקי
יונה אילן-קספת
יעקב אפרין
ליאור אנשטיין
חן אשכנז
עדי בלבסקי
דביה גלי-עויר
גלי נב-גיא
דודו בן-אבא
עוז בן-צבי
שמשו גבי
מרסם נבראלי
ליאת גורן
הג'ל
מורדי גרשון
מיה דן
אנה גורוביץ'
תהמה דגן
אלק' דר
ברוך דור
מרסו דור
יוסח חטב
הוריה חמסקי
גולדרייס חמסקי
יוסח טורלד
דב' בילבוקה
שלומי ספינא
אלברט כהן
עמנוס לבאי
גיא טאל
אבישלו רי'
יפית לוי
רנה לוי-ספיר
דביר מו"א
משה מעוז
אור מנודה
מיה מעוז
יערית מנדל
רביקה מינן
יעיב ספינס
אברהם סלסקי
מיכאל סקטור
דור מרז
יעות בן-גבנים
אלקס פלג
אברהם פלג
יעל פוקס
קוק צולני
דניאל קוטלר
מילי קרזמן
גב' נבו
זן קסמטריאנו
לוי רייזנאן
רועי רביב
לאורה רובלין
דפנה רוכסן
מנדרה שדה
מיכל שפילד
מנדרה שפילד
יאיר שטרן
דן שפיפא
עננה שפיפא
יעל שרון
דנה שריף
יבנה שרון
רגי תבור
דוד תבורי

אקדום

מאת פיטר שאפר

תרגום:

דורון תבורי

בימוי:

רוני פינקוביץ'

תפאורה:

ערן עצמון

תלבושות:

אורנה סמורגונסקי

מוסיקה:

הרכב פרקדו

תאורה:

קרן גרנק

המשתתפים:

דורון תבורי

מרטין דיסט

דן שפירא

אלן סטרנג

שמעון מימרן

פרנק סטרנג

סנדרה שונוולד

דורה סטרנג

חונה ליפד-מיכאל

הסתר סלומון

יובל שרף

ג'יל מייסון

אבשלום לוי

נחשת (סוס), רוכב

יניב לוי

הארי דלטון

ליז רביאן

אחות

הרכב פרקדו:

תומר יריב, עדי מורג

משך ההצגה:
כשעתיים וחצי
30.10.2008
הצגה ראשונה

היצירה שבטירוף

**נקודות להתבוננות
חברתית, פסיכולוגית ודרמטית
במחזה "אקווס"¹**

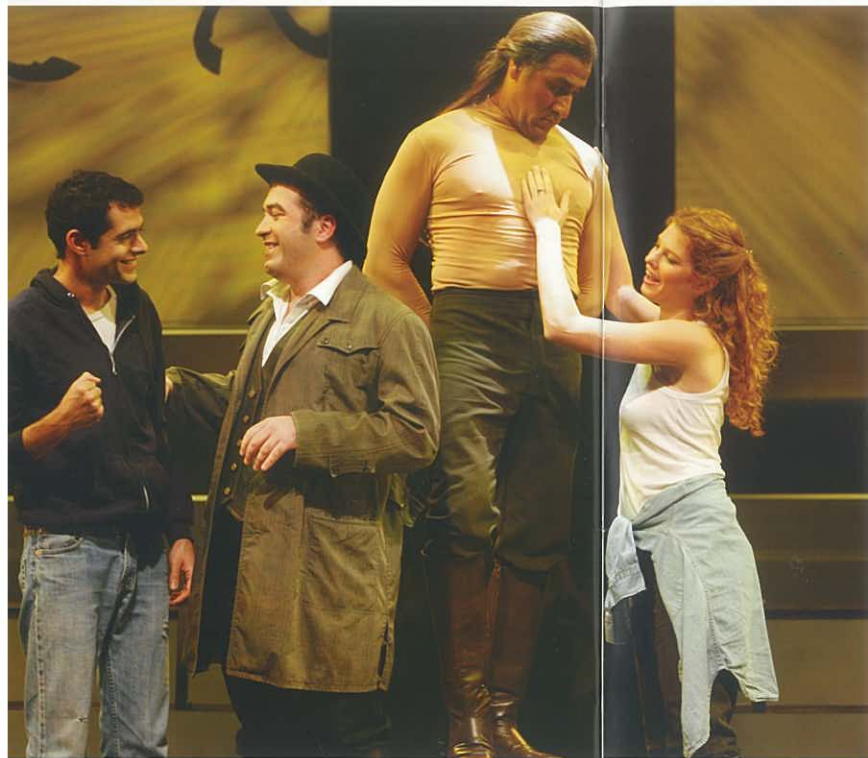
מחזהו של פיטר שפאר, שנכתב בשנת 1973 בעקבות מקרה אמיתי (אשר את פרטי המחזיקים לא ידע ואף בחר שלא לחקור אותם), עוסק בטיפול פסיכותרפויטי בנער בן 17, אלן סטרנג, אשר אושפד בבית חולים פסיכיאטרי לאחר שניקר עיניהם של שישה סוסים באורווה בה עבד כפועל, כמה שגראה כאקט של טירוף.

בהדרגה נחשף עולמו הפנימי של אלן אשר נסב סביב פולחן דתי, "ייחודי ופורטי בו החליף הסוס, ובשמו הלטיני: אקווס (equus) את המשיח, ישו (jesus), כאשר כמו ישו, גם אקווס לקח על עצמו את היסורים והסבל של העולם, דבר המסומל בנסן החתוך שבפיו נבוטש והרכיבה המצליף בו. באמצעות פולחן זה, בעבודת אל "פגאנית" לכאורה אך בעלת מאפיינים נוצריים מובהקים, היה מתאחד אלן עם האלוהים וזאת וחילה על ידי הדהות עינו וגם הסבל שהוא לקח על עצמו, כאשר היה מיתרסן בפיו ומזה עצמו בעצמו בעונן "מופלא" את התפילה שהגה, בהמשיך על ידי סקס של התאחרות פיזית כאשר היה רוכב לבילה על הסוס הנבחר, "חוששת", כשהוא ערום כפי שהסוס "ערום" ומנהל סקס "דתי" עם מאפיינים ארוטיים המסתחים באורגומה מציית.

הפסיכיאטר, אשר הנהגש לטפל בו, ד"ר מרטין דייסטר, נמצא עם פתחות המחזה במשבר קיומי מתמשך בשל חייו המצומצמים והעקרים. הוא חשך ילדים וחי נישואין ללא אנטיות. הפנטזיות שלו קשורות לחופש, ליצירתיות ולחקירה של תרבותו ויון (ומד רק לפרויד שתרבותו ויון היוותה מקור לרעיונותיו) אשר אסף פסלים קטנים ומוצגים ארכאולוגיים במשרדו, אך הוא אינו עושה דבר בנוגע לפנטזיות אלה: "אני כושפת את הדיים שלי, אני אקמי ופרובוציאלי וככה נעים לי, בלל הפחדות הנצויות שלי"², כדבריו.

יתר על כן, את עבודתו כמטפל, הוא אינו חווה כהצלחת חיים אלא כלקיחת חיים מתוך מטופליו והפיכתם לבורגנים יציינים ומרוכזים כמחזה עצמו. הדבר מתבטא בחלום/סיטת חורבן הוא משמש ככך כיוון המנהל סקס של הקרבת קורבנות כאשר הקורבנות הם ילדים אותם הוא מנתב.

הוא אינו חרה באלן רק נער אחשו שניעונו אלא מוצא בו ובפולחן שיצר סביב האלוהים חיות ויצירתיות ותשוקה ואמונה החסרות לו בחייו שלו. על כן, הוא חוש שהצלחת הטיפול היא אקט של הרס ולא של צמיחה, כפי שהוא אמר: "בסדר! אני אקח ממנו את הכאבים! אני אגאל אותו מהשיעונו. ומה אז? הוא ירש מקובל! ומה אז? את חושבת שרגשת כאלה כמו של אפטר פסטו לתקן עם סלטיפי? ותסתכלי עלי... אני אילי משותקת לעשות ממנו בעל גלגל – אזרח למופת, אני אקח ממנו את

שדה האה-אח ולתן מקומות נורמלים בשביל מערות הנפש שלו רק קצת קשה לי להאמין שיהיו שם הרבה רגשות להטיס... רגשות להטיס, אתם מבינים, הפא יכול להרוס. לא יכול לברוא...".

המחזה מציג בהעמדה זו של אן סטרונג מול ד"ר דיסטרו תפישה שיש לה היסטוריה ארוכה לפיה השיגעון מקושר ליצירתיות, לחופש, להתלהבות ולאינדיבידואליות. בעוד שגורמאליות מתקשרת לבורגנות, לכניעה לערכי חברה מזויפים ולמות רגשי פנימי.

לתפישה זו יש מקורות רבים הן בעת העתיקה, בדון הדתי חברת סביב ה"דיכויסמוס", והן בחשיבה המודרנית במאה ה-20 - בה ניתן להוזהר בחשיבה הפילוסופית הפוסט-מודרנית המבטאת למשל ב"תולדות השיגעון בעידן התבונה" למשל פוקו, שם מוגדר השיגעון כחריה חברתית לא מקוללת, כמו גם בתפישת האנטי-פסיכיאטריה שכינים לה אפשר למצוא בחיבורו של ר.ד. לנג "אני החצוי" המציג את השיגעון כחוויה של מנע עצמתי עם עולם רגשי פנימי ומדגים זאת בבחינת הקשר בין מצוקתו של פרנץ קפקא לבין יצירתו.

עבור הקהל הרחב יש משהו מרענן בכך שהשיגעון הוא ביטוי לזרוב ראי ובעל משמעות (נפחות זר ולכן נפחות מאיים). אולם, יש בתפישה זו, של דיכויסמוס, של יצירתיות/שיגעון מחד לבין נורמאליות/ביטחון רגשי מאידך, ראייה חמסנית ואף תמימה משהו של השיגעון. עבור החושים מצבים אלו של אובדן שפיות מיוזב לרוב בסבל אישי רב. וכך גם אן סטרונג, ספק רב אם זה לו טוב בתוך ה"שיגעון" שלו.

אתנם אן יציר סביב אקווס/הוסיוס/האל פולחן דתי יצירי מרגש, אולם פולחן זה נותר חשאי, חודי, עם תחושה שיש בסוד היה משהו לא תקין, סוטה ומביש (במשה הנחיות באיזה אופן בדומה לזו של אביו שנחפש צופה בסרט פרונטאפי), כך שהוא לא יכול היה לחלוק את עולמו הפנימי עם הזולת, והרוב לא יכול היה להתקיים במציאות חייו הגלויה. כמו כן, כחלק מפולחן זה "האסוור" אן גם לסבל את סבל הרסן השטני, כלומר את סבל העולם. אך יותר מזה, פולחן זה שיצר, היה אן עצמו של האל שהכביד עליו את חיו והצמיח אותו. הוא עבד את האלה/הסוס ועשה "רצונם" אן אך זה היה, כאלים אחרים, אל נוקם וקטני שדרש את נאמנותו המלאה, שדרש את חייו.

וכך, כאשר פיתחה אותו ג'יל לילשכ באוהרו/המקדש, לא יכל היה להשתחרר ממבטו של האל הנקמן הראה כל, הראה אותו בחטאו (בין אם זה החטא הנפשי של קיום יחסים מין ללא נישואים, ובין אם זה החטא של בגידה באלו). האל המשיך להכביט בו למרות הדלת הסגורה, ניצב לפניו בעיניו המתגלגלות, והכשיל אותו בחיסוי האינטימיים כשהוא מלגלג: "אני ראה אותך. אני ראה אותך. תמיד בכל מקום ולצנצנ...".

משלה שהחלי לציור קרש רגשי בעולם המציאות רצה אלק, אם כך, להשתחרר מהשגת האל הקנא. עבורו הפולחן ביותר היה כבר קישה מנשוא, ופעולת ניקור עניי הוסיפו היתה אמנם טראומטית עבורו אך היה זה גם אקט של שחרור. היתה זו מאין "צניחה מוגן" אך שבה לא האל הוא המעניש את האדם על חטאו אלא האדם הוא שמוצא מהאל מלראות אותו במרומיו, בתנאיו, להודו אליו ולחלש בו.

הקצת התפתחות הפסיכולוגית של אלק על רקע יחסיו עם הוריו, מילה מתייחס המורה בהרבה, מציבה גם היא על כך שחלו לא היה ברוחן מאשר בחייו. משואה של הוריו לא היו מוצלחים. האם, אישה אדוקה באמונתה וקרה מבחינה מינית ביחסיה עם בעלה, השקיעה הרבה מזמנה ומרצה בעבודת האל ובחינוכו הרתי של בנה האב, אתאיסט, שהתנגד לדרך חיוביה של האם, לא היה מוערך, נדחה על ידי האם ונותר מרוחק מאלו. אלא נולד, כך נראה, בתוך בדידות רגשית, ללא דמות אב משמעותית, כאשר הקשר עם אימו תוך בעיקר על ידי העיסוק בעבודת האל, אותה עשתה בתשוקה רבה.

אחד האירועים שאירעו בבית יכול לשפוך אור על התהליכים שהביאו את אלק ליצור את הפולחן הפרוטי ביחסים עם הסוס, היה זה כאשר במקום תמונתו של ישו בדרך לצליבה, אותה תלש אביו מן הקיר בחדרו של אלק וקרע לפרטים כבדים, תולתה תמונה של סוס. בפשטות פסיכולוגית (אם כי אורתודוקסית משהו) של היחסים האדיפאליים, ניתן למר כן באופן סמלי תפשי ישו המשיח את מקומו האב כמנשא לתשוקה אדיפית עבור האם. ניתן להבין, אם כך, את תלישת התמונה מחדרו של אלק לא רק כמחלוקת הורית בנושא חינוך, אלא גם ככינוי לטעמו של האב על דחיקתו החוצה והחלפתו בידי ישו, שנפשת כמתחרה ביחסים עם אימו ובנו.

גם בעולמו הפנימי של אלק, שההורה עם אימו, תפשי ישו המשיח את מקומו של האב, אך בשל החדות זו, נתפשי ישו, כך נראה, לא רק באב וגיבויש תשוקה עבור האם, אלא גם כמנשא תשוקה שלו עצמו. היעדר רגשות אלו אף הסוס היתה קשורה, כנראה, לעברה שמתנוונו של הסוס מוקמה באותו מקום בו היתה תמונתו של ישו באישורה של אימו. לנו יכול היה הסוס להפוך למינצי את האל ואחר לשלוח עליו אדמות. יזכנו שגם למפגש קודם שהיה לאלן על סוס בחוף הים, או תורה הסוס כבעל פיזית ועוצמה מרומית (גברית) באופייה, היתה משמעות בהפיכת הסוס לאל מטכני צר אלק את הפולחן הרתי, האדמיטי שגורו מאשר למד מיומו.

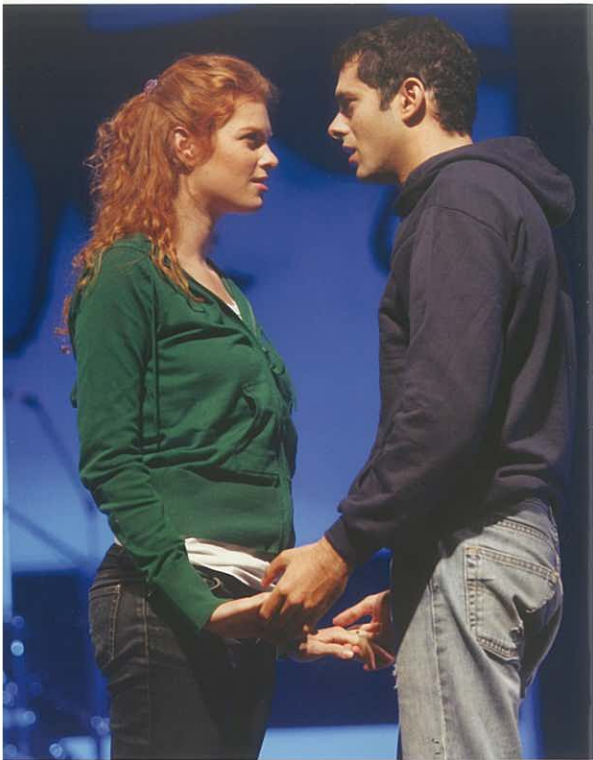
אלום הסוס כאל, היה גניש, היה קונקרטי, והתשוקה אליו מומשה הרך הפולחן כפעולת מינית של ממש, שהיתה הומוסקסואלית באופייה, והתבטאה ברוביה בעיניו תוך מגע עם הסוס "הרעום" אף הוא עד לירי פורקן מיני, בטקס של התאחדות הרובע עם סוסו (עם האל), עתה, מאחר והוסוס הוא יציל למשהו גם את דמות האב. היתה פעילות זו, באופן סמלי, גם סוג של גילוי עריות, על כן, למרות שחייתו אליו סובב הפולחן היו מרגשות ומסמיות, באופן היה לכן גם מאפיין של גילוי עריות, כלומר של ניצול (בו אקוסם השתמש באלן לצרכיו), על כן מדובר כאן בחוויה שהן טראומטיות במיוחד.

אם כך, האם הטיפול שסייע לאלן להשתחרר מאחיזתו של אקוסם הורג בו משהו? הרס לו משהו? נראה שפיתנו לו חיים יותר מאשר נלקחו ממנו. אמנם אבד לו דבר מה אך דבר זה הוא שהיה הרטי עבורו בסופו של דבר (ואולי כבר מתחילתו), או כפי שאמרת זאת השופטת הסתר סלמון: "הכונה של לשכואב לו, מרטון. כאב לו רוב החיים, ואתה יכול לקחת לו את הכאב...".

המסחה, אפיה, אינו מציג רק את העמדה לפיה הטיף של אלק הוא מעשה צידה שחבל להורסה אלא גם את העמדה ההפוכה, לה, הרואה במצבו של אלק סבל רב הראוי תיקון. הדבר מועבר לדרך נדרג דבריה של השופטת הסתר סלמון וכן על ידי הפרטים הנגלים לנו בהדרגה על עולמו הכואב, המאיים והבודד של אלק.

מבנה זה, הנמצא במחזה, אינו מקרי. זה לא שתפסנו עכשיו את המחזה בהטעיה. גם אין זה רק ביטוי של דעות שונות על נשאל מסוים אותן מביא המחזה לשם דיון אינטלקטואלי. אלא חובר כאן בבניית עולמה ודמיות בדרך בה מועצם המתח הדומים במחזה (ובהצגה). מאחר ודרך עיניו של ר"ד דיסטרו אינו אדם אלא אלק כנער מטורף וסוטה אלא כנער, יכולה אף להתערר בנו כך כמיהה לעולם הצירי והארוטי, בו מותר המימוש של דחפים עמוקים, סוים ומסורים, הקיימים גם בנו אולם בו, ובגבית בנו הדיעה על המצוקה של אלק, על הסבל שלו ועל הכאב שבמצבו, דבר הגורם לנו, באופן פחות מודע ומתוך ההדהות שכבר נצגה עם אלק כנער, לקנות שהספיל יציל, לחשו במתח עם התערות קשיים או ספקות בטיפול אהירעו במקומותינו (ובאלים התיאטרון, בעולם הברזני) כאשר ר"ד דיסטרו מביא את אלק לחיפשי כפינו (ובנפני) את תל היסור ומתחיל "לקחת" מאלן את הכאבים שהכאב לו האל/הסוס שיצר לו בדמיונו.

מאת ר"ד יור אור – פסיכיאטר ופסיכותרפיסט, המכון הפסיכואנליטי בירושלים, מרכז "אביב" – מרפאה לטיפול במצבי משבר ואורמיה.

מחזאי - פיטר שאפר

פיטר שאפר נולד בליברפול ולמד בסט. פול סקול, בטריניטי קולג' קיימברידג'.

הצלחתו הראשונה בתיאטרון התה בשנת 1958, כאשר מחזהו **תרגיל בחמש אצבעות** זכה בפרסי ביקורת שונים והופק גם בגרסה קולנועית.

שאפר היה המחזאי הראשון בן ימיו שיצירותיו הוצגו על במת התיאטרון הלאומי הבריטי. בשנת 1964 הוצג שם **המצוד המלכותי של השמש**, אשר הניעו למחזה הכרה בינלאומית ואף זכה להפקה קולנועית.

מחזות נוספים מפרי עטו:

האונן הפרסית והעין הציבורית (1962), **קומדיה שחורה** (1965), **אמדיאוס** (1979) **להרוג את הזמן** (1987) ועוד. בשנת 1973 חזר שאפר לתיאטרון הלאומי הבריטי עם מחזהו **אקווס**, שזכה להצלחה רבה ופרסים, בניהם: פרס טוני למחזה הטוב ביותר ופרס המבקרים של ניו יורק. שאפר עיבד את המחזה לסרט שהיה מועמד לאוסקר. את המחזה **אמדיאוס** עיבד גם לסרט זכה האוסקר.

פיטר שאפר על המחזה

בסוף שבוע אחד לפני כמה שנים נסעתי עם ידיד באזור כפרי קודר. עברנו ליד אווזה. מראה האווזה הכיר לידידי פשע מחריד שעליו שמע לאחרונה בסעודת ערב בלבדון. רק פרט נורא אחד היה ידוע לי, וכל מה שאמר אודותיו נמשך לא יותר ממקה אחת, אולם די היה בכך כדי לשלבה את דמיוני.

המעשה בוצע כמה שנים קודם לכן על ידי בחור צעיר ומפורע. הפשע זעזע עמוקות את בית המשפט המקומי ונשאר בסופו של דבר בבחינת חידה סתומה. כעבור כמה חודשים נפטר ירידי. לא ניתן היה לזרוא את סיפורו, הוא לא הזכיר שם, מקום או זמן. אינני חושב שהם היו ידועים לי, כל מה שהיה בידי היה דיווחו על המקרה המבעת והרגשות שהוא הוליד בקרובי, ידעתי בביטחון גמור שרציתי לפרש אותו באיושורי דרך אישית לגמרי. היה עלי ליצור עלום חותני אשר בו ניתן להבין את המעשה.

כל דמות ולכל אירוע באקווס הינם פרי המצאתי, מלבד כל הפשע עצמו, ואף אותו שניתן על מנת להתאימו למה שאני רואה במסגרת תיאטרלית נאותה. היום אני אסיר תודה על כך שמעולם לא הגיעו אלי פרטים מדויקים על המקרה ה"אמיתי", שכן הכיוון שהשתלתי להעמיק בו הלך ונעשה שונה לחלוטין.

שיחק לי מולי, ובתקופה האחרונה לנתיבת המחזה הנתיב מצטנף ומהערותה של פסיכיאטר לידים ידוע שם בעזרתו ניסיתי לשמור על הצד המציאותי של הדברים במובן הנוטוליסטי של המילה. כמו כן למדתי להבין שהפסיכיאטרים הם עם מנוון ביותר, הדוגל בשיטות ובטכניקות ממוגנות ביותר. מרטין דייסרט (הפסיכיאטר במחזה) הוא פשוט רופא בבית חולים אחד, עלי ללטול את האחראיות עליו כשם שאני עושה זאת לנבי החולה שלו.

בימוי - רוני פינקוביץ'

בעל תואר שני בבימוי, אוניברסיטת מיידלסקס, לונדון.
שימש כמנהל אמנותי בתיאטרון חיפה 1997-2000, ככמאי בית בתיאטרון הבימה 1992-1994, ובתיאטרון חיפה 1995-1996.
ביים הצגות שונות בבתיאטרון חיפה עם: פרדו בתיאטרון הבטון, לילית הדבש והאימה תיאטרון הבימה, מעקב באפיליה תיאטרון באר שבע צוותא, פירוק תיאטרון חיפה, תה תיאטרון בית ליסין.
בין ההצגות שביים - בתיאטרון הבימה: ימנה של אנה פרנק, אוהבים את אופל, מות של סוקר. בתיאטרון הקאמרי: עץ לי גן'ל, הודדה ואני. באופרה הישראלית ומדסקס חולון: מקס ומרפיץ.
בתיאטרון בית ליסין: סליבה, טוב, מה עושים עם לנין?, אבדיים ביוגרס, זהות, פילומנה, קפה ערובה, אהבת חי, האגם המוזהב, סופ'ש עם תום השתתף כשחקן בסרטי קולנוע ותוכניות טלוויזיה.
זכה פרס הבימוי בפסטיבל עם 1990 ופרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא 2003.

טיפול קבוצתי

לכאורה יכול היה המחזאי פיטר שאפר לספר את סיפורם של הנער אלן סטרנג ושל הפסיכיאטר מרטין דיסטר המטפל בו, בתוך מסגרת ריאליסטית. הלא המחזה מתרחש רובו ככולו בין כתליו של מוסד פסיכיאטרי לנער. לבד מתמונה אחת המתרחשת בבית הרוי של אלן, שאר ה"ציאות" מבית החולים הם אירועים שקרו בעבר, ובעת, בהווה, הם מסופרים לפסיכיאטר בחדר בבית החולים.

אלא ששאפר בחר בטכניקה שונה. הוא עטף את המסגרת הריאליסטית במסגרת נוספת. המחזה כתוב כריטואל המוצג קבל עם ועדה ומודע לטכנות הצופים בו. לפיכך מתרחשת ההצגה בחלל המדמה גם חלל פסיכיאטרי של בית החולים ובו בדו מקיימת את הטקס. השחקנים נוחלים בטקס ונכנסים להצגה. גם הבחירה ב"פרקדי" - דואו הפרקטשנים שהלחין ומבצע את המוסיקה על הבמה, מקורה במבנה המחזה ומנותה לשים דגש על אלמנט הריטואל והסיפור בתוך סיפור.

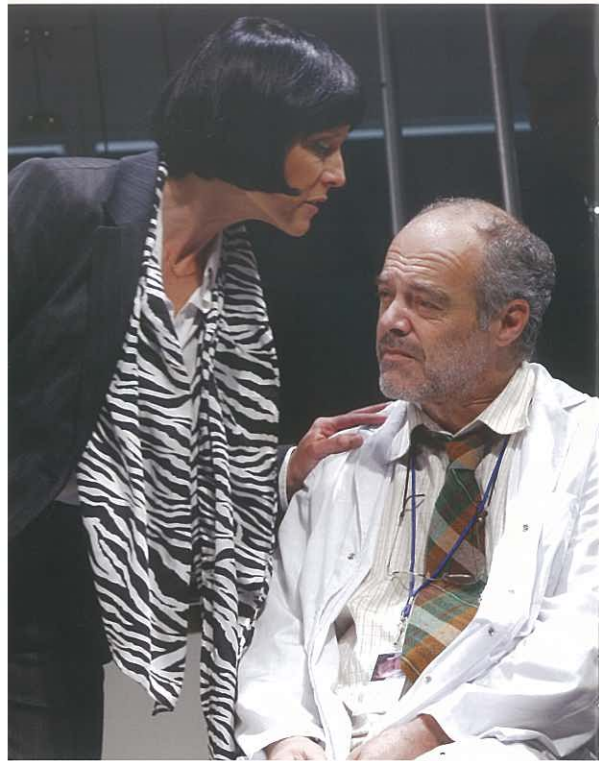
שאפר כתב טקס פאנאי מתוך סונה להגיע לרבידים מיתולוגיים. הוא מדמה את תהליך הטיפול הפסיכולוגי-דינמי למעין טקס גירוש שדים.

השדים לא מגורשים רק מנפשו השטויה האומללה של הנער שעקר עיני סוסים באבדות טיורינג, הם מגורשים מאיתנו, קהל הצופים. מנפשנו ואנו מעולמינו. אלינו, הקבוצה שעושה תיאטרון וצופה בו, מפנה שאפר את שאלות קיום השדים האפלים בחיינו. האם אנו מעדיפים לחיות בעלדיה? האם אנו בוחלים שוב בעולם נקי, שפוי, מבודד ומשכיל ורואים בתהומות הנפש, המיתולוגיה והדת רק גורם חשוך ועיון? והיא כולם אלה "שדים" המפריעם שלנו, מטרידים. מפחידים. ואולי אנו יכולים לחיות במחיצת ה"שדים" שלנו, כחידים וכחברה, להכליל גם אותם כיסוד חיוני ומחיה, מסעיר, מושך, ובעיקר

- מעשיר ומצמיח?
וכך הופך מעשהו של אלן סטרנג ומעשה הטיפול בו לאבן בוחן לחיינו שלנו. הוא הופך דימוי. הרחיב החורג מכל נורמה, מן הזרם המרכזי של החברה, המאליץ אותו לבדוק מחדש את עצמנו, את אמיתות חיינו, את הקרבת הקבוצות הימית שלנו על מזבח האושר האישי, הביטחון, המשפחה, הרוחה, השיממון והחידול.

וקהות הרגשות והחושם, שכל חברה מונגת, מאושרת ושבעה, לוקה בה, אם במודע ואם בהיסח הדעת.

רוני פינקוביץ'

עיצוב תפאורה – ערן עצמון

בוגר ממלל לעיצוב במה סמינר הקיבוצים, 2006.
בין ההצגות לזן עיצב תפאורה – תיאטרון הספריה: פיאף, ריצ'רד השלישי, נדבה בשניים, שוק המציאות. התיאטרון הערבי – עברי: אהאל האדם, נשים זרות. תיאטרונטו: קפוצ'ים ברמלה. תמונני: חמיאו ויליה. תיאטרון חיפה: עץ אחרון בירושלים, הר אדוני. התיאטרון הקאמרי: סאלח שבת. תיאטרון בית ליסין: ברווזי פינת פרישמן, ראדה.

עיצוב תלבושות – אורנה סמורגונסקי

בגרת תואר שני במגמת עיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב.
עיצבה תלבושות להצגות: אופרת הרוזנים עמ' 1992, בתיאטרון חיפה: הכפיל, המילינרית מאפולו, להיות או לא להיות, תפאורה ותלבושות לזרד מקייפאון. בתיאטרון באר שבע: עיצבה תלבושות להמתחה.
בתיאטרון הקאמרי: עיצבה תפאורה/תלבושות לרצח, חברות הכי טובות, איוב העם, המפקח, המפיקים, לייזיסטרטו, היה או לא היה, כנר על הגג ועוד.
בתיאטרון הבימה עיצבה תפאורה/תלבושות לשלוש נשים בבוהות, הדיבוק, תמרה, מועדון האלמות העליות ועוד.
בתיאטרון בית ליסין עיצבה תפאורה/תלבושות להצגות: הרולד ומוד, ביאנקה, סתיו ימין, "אמנות", סילביה, ספר הג'ונגל (בשיתוף סמייר הפקות וערוץ הילדים) שבעה, ערפל, הקונצרט, מבוק חדשות, סליחות, אלטלנה, פלדה, ריגש, תפוחים מן המדבר, התאונה, נערי הייסטוריה, אנדה ועוד.
באופרה: נבוקו (טוקיו – יפן).

עיצוב תאורה – קרן גרנה

בגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב.
עיצבה תאורה להצגות רבות, ביניהן: בתיאטרון הקאמרי: תורה, אוי אלוהים, הגיל הזכנן לאהבה, היה או לא היה, דונקרנץ וגילדנשטרן מותים, זה היים הגדול, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, באדנהיים, האב, שמנה, לילה טוב אמא, פלוטנר, צחוק של עכברוש, הללס, ודמוקורטיה. באנסמבל עיתים: כישוף. בתיאטרון הבימה: נודניק, הלהקה, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, טיפ, כתר בראש, 8 נשים, סקסי, אלס בארץ הפלאות, צורה לאהבה, החיים בשלוש ג'יטאות חברון בתיאטרון הבימה בשיתוף הקאמרי. הבימה בשיתוף החאן היחשלומי: הכלה וצייד הפרפרים, לוקאס הפתחן ותמונות ישב ליד. בתיאטרון באר שבע: אינבלה, תשלך, ג'ייפס, הימים הכי טובים.
בתיאטרון בית ליסין: עלמה זרות, מייק, האגם המוחה, איש הנשים, הדבר האמיתי, רק אתמול טלדה. באנסמבל תיאטרון הרצליה: אהבה וזעם. בתיאטרון תמונני: שי טרויה, בשר נע, סאלינג'ר, אונג מומנטו, כינים, רעב, צמר, קשר דם, שיחות לילה.
כמו כן, עיצבה תאורה למופעי מחול: קבוצת המחול נעה דר: משחקי ילדים, ארזי שחורה שחורה, יאסי זנגון: טיפהפופה, JOY.
זכתה פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה המלט.

תרגום - דורון תבורי - מרטין דיירט

שיחק בשלושת העשורים האחרונים למעלה מחמישים תפקידים ראשיים על רוב הבמות בארץ, במחזות קלאסיים, מודרניים ואבנגרדיים, מקוריים ומתורגמים, בתיאטרות הממוסדים ובפרינג', בין המחזות בהם השתתף- הלילה השנים עשר, המלט, קשר דם, הצילו, נפש יהודי, גטו, מחכים לנדו, טרטיף, עקומים, מר מאג, מולייר, האורסטיואה, מנהל הבית, המתחזה, סיד, היהודי זיס, מעלילת נבורת הבורגנים, אנטיגונה, השחף, קרב של שחור וכלבים, הרציף המערבי, השיבה אל המדבר, פורדום, נתן החכם, הדוכנית של אמאלפי.

שחקן-זמר סגל הופיע והקליט צירות של המלחינים דור פורג, עודד זרבי, ציפי פליישר.

זכה בפרס מרגלית, קלצ'קין, חובבלום, לנדאו, וד הכסף וכימר דוד.

בשנים האחרונות עוסק גם בתרגומים לתיאטרון. תרגם מחזות מאת קולטס, שטרנהיים, אנאי, איבסן, פריש, לסינג, ז'נה. זכה פעמיים בפרס ערד, בן נחום, וכל'כ בפרס התיאטרון ובפרס ראש הממשלה לתרגומים.

ניהל אמנויות והפיק פרויקט של ארבעה מחזות של האקספרסיוניסט קרל שטרנהיים בתיאטרון הבימה ואת נתן החכם בהפקה פרטית לצד התיאטרון הקאמרי. כל'כ ניהל אמנותית משך שנה את התיאטרון העירוני חיפה. כיום מנהל אמנותי של הוציה הבין תחומית בירושלים. בקולנוע: מחבואים ועץ הלימון.

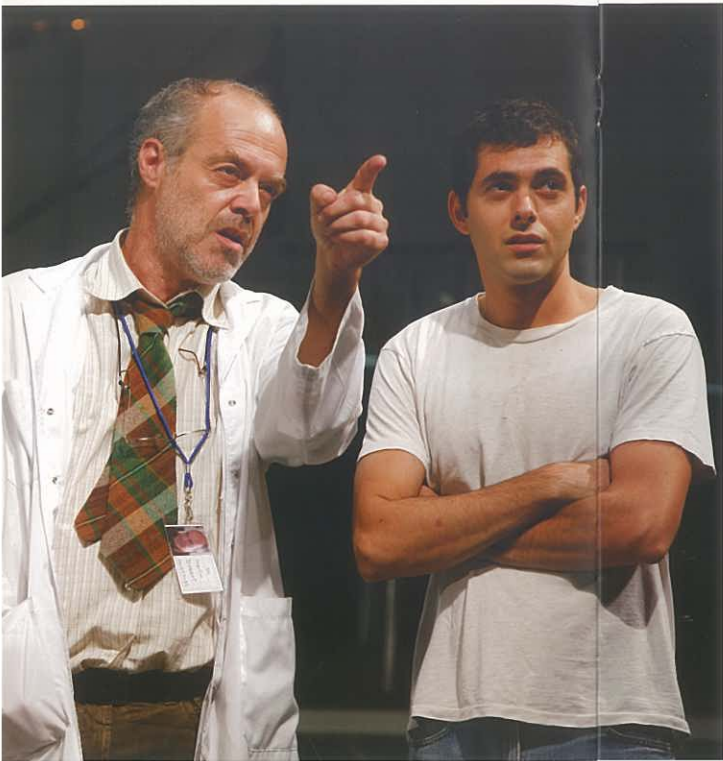

דן שפירא - אלן סטרנג

בוגר החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, 2006. בוגר הקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה קלאסית - ניגנה בפסנתר.

במסגרת הלימודים בתיאטרון האוניברסיטה השתתף בהצגות: אהבתה של פדרה, ציד המכשפות, הצילו, מחכים לנדו, בתיאטרון בית ליסין. נערי ההיסטוריה, מיץ, כסלוזיה- הפילים, אלביס רוזנטל והאשה המסתורית, מרכבה לרוקה, סקר הסקס הגדול, עם ישראל ליוב.

בקולנוע: תאום סונת, זוכה מלנה ללמודי משחק קוק התרבות אמריקה-ישראל 2006-2005.

שמעון מימרן - פרנק סטרנג

בוגר החוג לתיאטרון באוני' ת"א בשנת 1992. קיבל מלגת האקטיביזם על שם מר פלטון מארה"ב.

השתתף בהצגות רבות, ביניהן - בתיאטרון הבימה: הילד חולם בתיאטרון באר שבעי: 99, פוטו נדנד, גשם שופף. בתיאטרון הקאמרי: האשה המופלאה שכתובנו, ביקור הגברת הזקנה, בויסרה, פולארד, פטרי פה, קומדיה של טעויות, תיקון חצות, הלילה השנים-עשר, השחקן, אשכבה, הצמה של אבא. בתיאטרון תמונע, רעב. בתיאטרון בית ליסין: יומנים, זריחה, מינק, ברנאלה. בתיאטרון גשר: יאקיש ופופצ'ה בתפקיד הראשי מאת חנוך לוין. בהצגה עצמאית: לפמש את חנוך לוין, בכלוליה ובקולנוע: לשחרר את הנסיכה, ההסוד, שמקנית ספסל, לך תחיה ותהיה, עד מדינה, קוללוש, תמועה מגונה, חי' כלב, זכותא, המשאית.

כמו כן ביים הצגות - בסטודיו ע"ש ניסן נתיב, קרום, המפקח האגוד האמיתי, בתיאטרון 2004: מילים לשחק בהן, חנוך לוין בתיאטרון חיפה: חי ברסר. בתיאטרון הבימה: איך צחקנו מאת חנוך לוין, בתיאטרון גשר: יאקיש ופופצ'ה מאת חנוך לוין, מורה בבית ספר למשחק הסטודיו ע"ש יורם לינשטיין, זכה ברפרס השחקן המצטיין לשנת 1996 בתיאטרון הקאמרי של תל-אביב.

סנדרה שונוולד - דורה סטרנג

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית אבי, 1987.

השתתפה בהצגות - בתיאטרון הספרויה: בולתיים סגורות, ההבטחה, בתיאטרון הבימה: ליל העשרים, בשפל, הקוסם מברוקלין, הפוסט והופלה, כריתת ראש. בתיאטרון הקאמרי: אשכבה, אבודה בארון, הבכיינים. בתיאטרון בית ליסין: דולפינס.

טלוויזיה: תיק סטר, שלווה, אבודת ומציאות, המובילים, הרמזור.

בקולנוע: מסעו של ג'יימס בארץ הקודש, קרח לבית.

רונה ליפז-מיכאל - הסתר סלומון

בוגרת בית הספר למשחק יורם לינשטיין.

השתתפה בהצגות: בתיאטרון הבימה: תמונת מחי' נישואין, זוגיות, במלחמה כמו במלחמה, עקב אכילס, החיים בשלוש גרסאות.

בדאטרום באר שבעי: ילד משלי, בין הברים, שידוך משמיים, לדתות נפתחות, קיבוץ לא.

בטלוויזיה: הבורגנים.

בקולנוע: עץ ליטון.

יובל שרף - ג'יל מייסון

בגורת הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל-אביב, 2008.
הנחתה את התכנית My Music Magazine בערוץ
המוסיקה 24.
השתתפה בתכניות הטלוויזיה: ראש גדול, סרוג'ים, עשרת
הריבית, האמת העירומה.
בקולנוע: בלדה לטוס ביטוח (סרט סטודנטים) ואיים אבודים.
זהו תפקידה הראשון בתיאטרון הרפרטוארי.

אבשלום לוי - נחשת (סוס), הרכב

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1989.
במסגרת לימודיו השתתף בפסטיבל סטודנטים בינלאומי
במוסקבה.
בין ההצגות בהן השתתף: תיאטרון הבימה: המגדל, התיאטרון
הקלאסי: יוצק. תיאטרון תמונע: זה לא סרט. וכן בהצגה פחד
מאת ובבמו רני פוקוביץ.

יניב לוי - הארי דלטון

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת יורם לינשטיין, 2003.
השתתף בהצגות - בתיאטרון צוותא: פריקס, נסיכות
וחיילים, החדר, התצוגה, בלב ים, המופע של זוכביצקי,
אפרת רוק - מלחמה, במודיעין: אמה אמורה לי דני,
אלפים, המאהוב מכתיה 1.
בתיאטרון בית ליסין: פילומנה, נערי ההיסטוריה, מייק.
בטלוויזיה: משחק חיים, מיסטר מותק, מיכאלה.

ליז רביאן - אחות

בגורת בית הספר תלמה ילן במסגרת תיאטרון. בגורת בית הספר
הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 2007.
השתתפה בהצגות בבית צבי, כניקין: חתונת הדמים, מרי
סטיוארט, אביב מתעורר, קיץ אחרון, מגנוליות מפלדה, חורף
החלונות האדומים, דני והים הגדול. במחזות יומי: נרזי, שיקאגו,
CATS. בהצגות לזים: האסופית, פירו פן. השתתפה במחזמר
נרניה בחנוכה 2007.
תיאטרון בית ליסין: מייק.

זכרה במלגת קרן אמריקה לישראל (הצטיינות) 2004-2006,
זוהרה שאקוב, נתן מיילר, מלגת משרד החינוך והתרבות
הספורט, מלגת ראש העיר רמת גן.

הרכב פרקוד

הרכב כלי הקשה המאפיין במשון רחב של צלילי כלי הקשה מכל העולם ובנונית סגובות שונים, הופיע בעירי'ב, אירופה והמזרח הרחוק עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, הפילהרמונית של טאילנד, התזמורת הוולג'ית-מינן ועוד; הופיע בפסטיבל וו'ביה, פסטיבל הקיאות, פסטיבל ישראל, פסטיבל הילא בזאונג, באלום קורגי בניו זילנד, אופיע עם הפילהרמונית של ניו זילנד. ז'ו במספר פרטים בינלאומיים, בהם הפריס הראשון בתחרות הבינלאומית היקרתית לכלי הקשה מסעם ארנן לכלי הקשה העולמי, בפריס השופטום ופרס נבח'י הקול בתחרות הבינלאומית לכלי נקשה בלקסמבורג, בפריס לנדאו לאומנית הבמה בתחום הביצוע משנת 2006, בפריס שר התרבות, המדע והספורט כאנסמבל המצטיין משנת 2001-2002, במקום הראשון בתחרות האביב' למסיקה קאמרית, בשנת 2007 הוכרו חברי ההרכב כאנסמבלים נבחרים של הקרן למצוינות בתרבות, ז'ו במלאת מסעם קרן תרבות אמריקה ישראל תן כסלום ו'ן כאנסמבל. בשנת 2001 אומץ הצמד על-י' המרכז למסיקה בי'ושלים, במסגרת זו הוקלט תקליטור הבסרה של הצמד PercoDu- Works for Marimba and Percussion

עדי מורג

תמיר יז'יב

Equus

By Peter Shaffer

Translated by:

Doron Tavory

Directed by:

Roni Pinkovitch

Set Designer:

Eran Atzmon

Costumes Designer:

Orna Smorgonsky

Music By:

Percadu

Lighting Designer:

Keren Granek

Cast:

Doron Tavory - Martin Dysart

Dan Shapira - Alan Strang

Shimon Mimran - Frank Strang

Sandra Shonvald - Dora Strang

Rona Lipaz-Michael - Hesther Salomon

Yuval Scharf - Jill Mason

Avshalom Levy - Horse, Horseman

Yaniv Levy - Harry Dalton

Liz Rabian - Nurse

Percadu - Tomer Yariv, Adi Morag

In this theatrical masterpiece, a well-known psychiatrist investigates a series of severe injuries at some horses in an English farm. He discovers that the wounds were caused by a normative, 17-years old, boy. The psychiatrist reveals the "inner ghosts" that had motivated the boy to these atrocities, and on the same time he is confronted with the hidden secrets of his own past.

Length: 2 hours, incl. intermission. First Performance: 30.10.08

פרטואר תיאטרון בית ליסין 2008-9

גוד ביי, אפריקה

מחזה ישראלי חדש

מאת הלל מיטלפונקט ובבימוי

תפוחים מן המדבר

מחזה ישראלי חדש

מאת סביון ליברכט

בימוי: עודד קוטלר

זיסעלע

בימוי וכוריאוגרפיה: מוריה זרחיה

מקווה

מחזה ישראלי חדש

מאת הדר גלרון

בימוי: מיכה לבינסון

ברודווי פינת פרישמן

כתביה ועריכה דניאל אפרת

בימוי: גלעד קמחי

אלוהי הקטל

מאת יסמינה ראה

תרגום: דורי פרנס

בימוי: הלל מיטלפונקט

טניה - עולה חדשה

מחזה ישראלי חדש

מאת אורלי חובינשטיין-קצפ

בימוי: ניה לבצט

הבנאליות של האהבה

מחזה ישראלי חדש

מאת סביון ליברכט

בימוי: אבישי מילשטיין

אביב מתעורר

מאת פראנק ודקינד

תנאים של חיבה

מבוסס על רומן מאת לארי מק' מרטי

תסריט מאת גיימס ל. ברוקס

עיבוד לבמה: דן גורדון

אקווס

מאת פטר שאפר

תרגום: דורון תבורי

בימוי: חני פינקוביץ'

אנדה

מחזה ישראלי חדש

מאת הלל מיטלפונקט ובבימוי

סרט צרפתי

מחזה ישראלי חדש

מאת רשף ורגב לוי

עלמה ורות

מחזה ישראלי חדש

מאת גרן אגמון

דולפינים

מחזה ישראלי חדש

מאת מאיה שעה

בימוי: דדי ברון

סוב"ש עם תום

מחזה ישראלי חדש

מאת בן לוי

בימוי: חני פינקוביץ'

האגם המוזחב

מאת ארנסט תומפסון

תרגום: רבקה משולח

בימוי: חני פינקוביץ'

איש הגשם

מאת דן גורדון

מבוסס על סרט קולנוע

של אולפני 🍌

תסריט: בארי מורח

תרגום: שלומי מושקוביץ'

בימוי: חני ניניו

מתוך רשימה זו יבחרו הפקות התיאטרון | הזכות לשינויים שמורה

תיאטרון בית ליסין | מיסדה וההמחדת הכללת | כמעל כשנים של מעמד המועד, התחבטת הספרות, עיריית תל-אביב-יפו

תיאטרון בית ליסין, רח' דודמייט 101, טלפון משרדים: 03-7255333 | טלפון הקופה: 03-7255333 | פקס: 03-5241333 | www.klessin.co.il

נשאר לך רק לבחור את המקומות...

בתיאטרון בית ליסין
30% הנחה ברכישת כרטיסי יחיד או זוגי
(למעט רכישת מנוי, הפקות מיוחדות ומבצעים)
טלפון קופה: 03-7255333

להצטרפות חייג **3990***
פרטים נוספים באתר האינטרנט:
www.pais.co.il

כל המשפחה זוכה
מוני פיס
מפעל הפיס

תפריט חורף חדש קדירת אטריות אודון בצירה מיסו עם חזה עוף צלוי בצויה מתוקה כדורגל בשר ברוטב חלב קוקוס צ'ילי ועגבניות צ'אודר של פירות יבש ותירס

Libra
by mika

ליברה בן יהודה 120 להחנות : 03-5298764
ת"א - ע"ה- התל הדרומי 08:00 ועד 22:30
ארוחת בוקר צהריים וערב

www.libra.co.il

MAC
VIVA GLAM VI
 EVERY CENT
 GOES TO THE
 MAC AIDS FUND
 www.maccosmetics.com

www.maccosmetics.com HIV-1 -1 אידס עם היום ולקדם יעוץ ומוחלם בנגיף. מותם ולקדם היום עם אידס -1 HIV

McCAW ERICKSON

לאומי קארד Multi
 מאפשר לכם לצאת מהמסגרת

**לאומי קארד Multi מאפשר לכם ליהנות
 ממסגרת אשראי נוספת חוץ בנקאית**

ובנוסף, מאפשר לכם לדחות את החיובים. לשלם כמה שנוח לכם בהתאם ליכולתכם ולקבל הלוואות מיידיות ללא ערבים. ללא בטחונות ובטלפון אחד.

**חייג 052565 מכל טלפון נייד (+42565)
 או 2133 מכל טלפון www.multicard.co.il**

בחיים האמיתיים, יותר חכם לאומי קארד.

לנקודות כל הבנקים

*הענקית נכנסה לשימוש העולמי שקוד והחנות בהחזקת טרנסס אסראי ישראלית תפקי מכל סוג טרנא "החור החדש" מיוסל" ול 200 ש"ח או 1% מסכנת השוואת גובה הכניסה "שומע" או אנה הורה הענה לטמן אסראי "ככפף" להבאי העצמרת והנאי הברה "לפרטים נוספים ומחייבים יש לפנות להקדי חנות לאומי קארד

BEIT LESSIN
THEATRE

EQUUS

By **Peter Shaffer**